

ALS WOLVEN HUILEN

Eenakter

door

Robert Grijsen

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS WOLVEN HUILEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBERT GRIJSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARIA

HELEEN

CHARLOTTE

KIM

MIRJAM

FRANK

LEON

BATTINGER

JOS

DECOR:

Een kale ruimte. Slechts een tafeltje; stoelen, deels op elkaar gestapeld.

Wanneer het licht aangaat zien we vier vrouwen, Charlotte, Kim, Heleen en Maria; een man, Frank, en een man die is gekleed en opgemaakt als vrouw, Leon.

MARIA: God.

HELEEN: Dood.

CHARLOTTE: De zin van het leven.

KIM: De onzin, zul je bedoelen.

MARIA: Alles is ijdelheid. Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen, waarmee hij zich aftobt onder de zon?

CHARLOTTE: Shakespeare?

MARIA: Nee, Prediker.

LEON: Jezusmina, kunnen jullie niks leukers bedenken?

KIM: Wat is leuk?

FRANK: Ik weet iets. Een man vermoordt zijn vrouw. Plotseling, in een opwelling. Zij maakt hem gek, hij kan zich niet meer beheersen, pakt het keukenmes en tsjak... tsjak!

LEON: Ja, gezellig.

HELEEN: En dan?

FRANK: Weet ik niet. Maar het is een mooi begin. Of een mooi einde.

MARIA: Denk je dat het publiek zoiets wil zien? Al dat geweld.

FRANK: Natuurlijk. Dat vinden ze prachtig.

CHARLOTTE: Ik niet.

KIM: Een feestje.

ALLEN: Een feestje?

KIM: Ja. We spelen dat we gasten zijn op een of ander duur feest. Je weet wel: sjiek aangekleed, glaasje in de hand, hapje, sigaretje... *(het spel wordt meteen gespeeld. Er vormen zich twee groepjes feestgangers en in beide groepjes wordt druk 'gebabbeld'. Allerlei flarden tekst, de ene keer uit de linkergroep en dan weer rechts, zijn duidelijk hoorbaar)*

Hallo!

Hallo!

Hoe is het met je?

Druk, druk, druk.

En met de kinderen?

Schat, wat zit je haar goed.

Vreselijk, gewoonweg vreselijk.

Leuk optrekje.

Even op en neer naar Parijs.

(een feestganger van het rechtergroepje herkent iemand aan de linkerkant en gaat daarheen)

Hallo!

Hee, jij ook hier?! Wat enig!

(vervolg als hiervoor:)

Vrijheid is chaos.

Financieel aantrekkelijk?

Nieuwe auto.

Nieuwe baan.

Nieuwe jurk.

Nieuwe man.

Mmm, dit smaakt uitstekend.

Kost een paar centen.

Helemaal zelfgemaakt.

En hij kreeg 'm niet meer omhoog.

Zwaar klote, zwààr klote.

Niet te geloven.

Daar kan ik van meepraten.

(het spel houdt op als Heleen zich uit haar groepje losmaakt)

HELEEN: Nee, dit is niks.

KIM: Hozzo, niks?

HELEEN: Hier kun je geen avondvullend stuk van maken.

MARIA: Dat is waar.

CHARLOTTE: Het wordt een beetje eentonig, een beetje saai.

FRANK: Behalve als twee gasten elkaar vermoorden.

LEON: Heb je hem weer!

HELEEN: Er moet iets gebeuren op het toneel. Iets boeiends.

CHARLOTTE: Iets waar we allemaal mee te maken hebben.

MARIA: Ja. Betrokkenheid, daar gaat het om. Je wil je ei kwijt.

KIM: Toktoktoktoktok...

LEON: Luister, we kunnen nou wel nadenken over een onderwerp, maar dat is helemaal niet nodig. Waarom zouden we ons druk maken? Laat Mirjam het maar zeggen. Zij is de regisseuse.

CHARLOTTE: Denk je dat ze al een idee heeft?

LEON: Natuurlijk. Die heeft vast al iets bedacht.

HELEEN: Je hebt gelijk. We moeten gewoon afwachten.

LEON: Mirjam zal het wel weten.

MARIA: Als we maar niet naakt moeten. Dat doe ik niet.

KIM: Hoe kom je daar nou weer bij?

LEON: We zitten niet bij de Nederlandse film.

HELEEN: Als het functioneel is, heb ik er niets op tegen.

FRANK: Hoe is ze?

CHARLOTTE: Wie?

FRANK: Mirjam. Hoe is ze? Ik bedoel... Hebben jullie haar wel eens

zien spelen?

KIM: Op televisie. Een paar jaar geleden. Ze zat in zo'n ouderwetse serie, met van die kostuums en zo.

MARIA: O ja, die. Toen speelde ze de vrouw van een bankdirecteur. Een lelijkerd met een snor. En hun zoontje had astma.

KIM: En ze ging vreemd met een advocaat.

CHARLOTTE: Nooit gezien.

HELEEN: Ze heeft ook nog een prijs gewonnen. Beste actrice van het jaar, of zoiets.

LEON: Ja, ja, we hebben een beroemdheid in ons midden.

MARIA: Ze is laat.

FRANK: Misschien is ze het vergeten.

KIM: Of ze zit nog bij Battinger. Voorbespreking.

CHARLOTTE: Ik hou niet van dat kamertje.

MARIA: Welk kamertje?

CHARLOTTE: Het kamertje van Battinger. Het is er zo somber en benauwd. En hij kan je zo vreemd aankijken. Met van die scherpe, doordringende ogen.

KIM: Zal wel een beroepsafwijking zijn.

FRANK: Hoeveel voorstellingen spelen we eigenlijk?

HELLEN: Twee, dacht ik.

KIM: Drie.

FRANK: En komen ze allemaal kijken?

HELEEN: Is wel de bedoeling. Vrijwillig of verplicht.

FRANK: En er komt natuurlijk ook iemand van de pers. Ik zie de kop al voor me: "Zonder gekheid een meesterlijke opvoering".

HELEEN: Ach welnee, joh, zo'n man komt heus niet hier. Die schrijft alleen maar over echte acteurs.

FRANK: Wat zijn wij dan? Onechte acteurs? *(Mirjam komt op, koffertje in de hand. Zodra ze binnen is, steekt ze een sigaret op)*

MIRJAM: Sorry. Ik ben een beetje laat, maar ik had nog een belangrijk gesprek.

MARIA: Problemen?

MIRJAM: Wie niet? Is iedereen er?

KIM: Ik dacht het wel.

MIRJAM: Goed. Laten we dan maar meteen beginnen. Jullie hebben je allemaal opgegeven voor een toneelstuk. Het is de bedoeling dat we dat stuk zelf gaan maken. Samen. We nemen een thema en gaan daarmee aan de gang. Jullie kunnen met ideeën komen, situaties bedenken, misschien iets schrijven, alles is mogelijk. En op een gegeven moment moet er dan een voorstelling ontstaan. Het thema dat ik heb

uitgekozen is: de liefde.

LEON: Aha, l'amour.

MIRJAM: Waarom de liefde?

CHARLOTTE: Ja, waarom?

MIRJAM: Omdat het een rol speelt in ieder mensenleven. Liefde is herkenbaar. En je kunt er zoveel kanten mee uit. Het biedt een heleboel spelmogelijkheden. Ik stel voor dat we ons gaan bezighouden met verschillende soorten liefde. Hoe kunnen we dat vormgeven op het toneel? (*Jos komt op met de 'koffiekar'*)

JOS: Koffie.

KIM: Hee Jos, hoe is het? (*Jos begint alvast met koffie in te schenken*)

JOS: Overwegend bewolkt en af en toe een bui. Zwakke tot matige wind. Koffie?

HELEEN: Heb je thee?

JOS: Nee. Is op.

CHARLOTTE: Spritsen?

JOS: Nee. Alleen koffie, koffie, koffie, koffie of koffie.

KIM: Doe mij maar... eh.... koffie.

CHARLOTTE: Goh, drink jij koffie?

KIM: Ja, ik drink koffie.

JOS: Weten jullie het al? Van Battinger en zijn vrouw?

MARIA: Nee, wat is er dan?

JOS: Ze gaan scheiden. Komt door haar. Zij is er met een andere vent vandoor. Hij baalt als een stekker. Wil iemand nog koffie?

LEON: Niet te geloven. Battinger: een bedrogen echtgenoot.

HELEEN: Het kan iedereen overkomen.

LEON: Nou moet hij zichzelf helpen.

FRANK: Kan hij op z'n eigen sofa gaan liggen.

KIM: Zeg, kunnen we het niet gebruiken voor ons stuk? Scheiden doet lijden. Heel toepasselijk. Realistisch. Actueel. Uit het leven gegrepen.

MIRJAM: Zal hij niet leuk vinden. (*en dan staat hij, Battinger, daar*)

JOS: Dag meneer Battinger. Koffie?

BATTINGER: Nee, dank je. (*tegen Mirjam*) Ik kom er even bijzitten. Dat mag toch wel, he?

MIRJAM: Ja, hoor.

BATTINGER: Even kijken hoe het gaat. Ik zal me koest houden.

MIRJAM: Okee, mensen, we gaan weer verder. Waar waren we gebleven?

MARIA: De liefde.

HELEEN: En dat je er zoveel kanten mee uit kunt.

CHARLOTTE: Vooral de verkeerde.

MIRJAM: Wat is liefde?

FRANK: Goeie vraag.

KIM: Liefde is... zijn pantoffels klaarzetten.

LEON: Een bloemetje voor haar meenemen.

KIM: Hand in hand voor de open haard zitten.

FRANK: Gadverdamme, wat een clichés.

LEON: Dat zeggen die melige poppetjes in De Telegraaf.

JOS: Mijn broer zegt het ook.

HELEEN: Wat?

JOS: Dat zijn vrouw z'n pantoffels voor hem klaar moet zetten.

MIRJAM: Liefde is, denk ik, in de eerste plaats overgave. Je totaal overgeven. Elkaar vertrouwen en steunen, wat er ook gebeurt.

FRANK (*zingt*): I love you when it's cold outside

I love you when it's hot

I love you when you're feeling blue

I love you when you're not

LEON (*Dietrich-imitatie*): Ich bin von kopf bis fuss.....

CHARLOTTE: Het vervelende van liefde is dat het ook weer ophoudt.

Er komt altijd een einde aan. Daar doe je niets tegen.

HELEEN: Liefde zuigt je leeg. De ander neemt en neemt, raakt verzadigd en heeft er genoeg van. Je blijft alleen achter, in de kou. Verloren, verdwaasd, verdord. En die ander gaat gewoon verder. Hij ziet je niet meer, doet of je niet meer bestaat.

BATTINGER: Daar zeg je een waar woord. Heel raak opgemerkt. Een bekende professor zei eens dat deze wereld een tamelijk kille plaats is, waarin de mens zelf warmte moet creëren door middel van gevoelens. Slechts door ons vermogen tot liefhebben krijgt het onverschillige universum betekenis. Zelf deel van dat universum is de mens ten opzichte van een ander mens, die hij niet meer liefheeft, eveneens tot onverschilligheid geneigd. Het kan hem eigenlijk niets meer schelen hoe de ander zich voelt. Over het algemeen verwacht de mens teveel van de liefde. Hij denkt dat het eeuwigdurend is. Maar liefde biedt geen garantie, er is nooit zekerheid. Opeens kan het afgelopen zijn, en dan voelen we weer hoe kil het om ons heen is. Dan moet je het leven weer draagbaar maken voor jezelf. Het verlies accepteren en hanteren en zonder te vereenzamen je eigen weg gaan, totdat een nieuwe liefde zich aandient.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto